

בש"פ 5281/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5281/14

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 41168-06-14 שניתנה ביום 20.7.2014 על ידי כב' השופט א' חן

בשם המבקש: עו"ד אריאל עטרי

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט כ' מוסק) מיום 20.7.2014 בעמ"ת 41168-06-14, במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט א' חן) מיום 1.6.2014 בת"מ 56431-03-14 בה נקבעו תנאי שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשה מגונה בקטין וניסיון למעשה מגונה בקטין. כתב האישום מתאר שלושה מקרים בהם ניסה המבקש לשדל שתי קטינות, האחת בת 11 והשנייה בת 10, להיכנס לביתו.

עמוד 1

באמתלות שונות. באחד מן המקרים נכנסה אחת הקטינות לביתו של המבקש וזה ניסה לסגור את דלת הבית ולנעול אותה. הקטינה מנעה ממנו לעשות כן באמצעות רגלה, אך המבקש ניסה לדחוף את הדלת בחוזקה. לאחר מכן, ליטף המבקש את לחייה של הקטינה, אשר נמלטה מיד מהמקום. לאירוע זה קדם באותו היום ניסיון נוסף של המבקש לשדל את אותה הקטינה להיכנס לביתו, תוך שהוא מבקש ממנה לסייע לו בשמירה על ילדים בביתו (אשת המבקש מפעילה בביתם משפחתון לילדים). עוד נטען, כי באותו היום בשעות אחר הצהריים ניסה המבקש לשדל קטינה נוספת, אשר הגיעה לביתו להשיב פריט שאותו שאלה אמה מאשת המבקש, להיכנס לבית, אך היא סירבה ונמלטה מהמקום.

3. המשיבה הגישה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. בית משפט השלום קבע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע המעשים אך "קיימת חולשה בראיות, ומכל מקום נמצא מעשהו של המשיב ברף הנמוך של העבירה" (החלטה מיום 1.6.2014). עובר להחלטה זו הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המבקש, במסגרתו העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון הנשקפת מהמבקש להישנותם של המעשים היא בינונית. הערכה זו נומקה בקושי של המבקש להבין את הפסול שבמעשיו ובסממנים של פתיחות ותכנון המאפיינים את המעשים. שירות המבחן סבר כי יש מקום להמשך השגחה והרחקה של המבקש מילדים כתנאי לשחרורו ממעצר. בהתחשב באמור קבע בית משפט השלום בהחלטה הנ"ל (מיום 1.6.2014) כי המבקש ימשיך לשהות במעצר בית בבית הוריו בפיקוחו של אביו, כאשר הוא יוכל לצאת מביתו לכל מטרה ועניין ובכל שעות היממה, אך על אביו להילוות אליו לשם כך "בצמידות פיזית קרובה". עוד נאסר על המבקש "באיסור חמור" לשהות במחיצת קטינים וקטינות ללא נוכחות אביו עמו.

4. עררו של המבקש על החלטה זו נדחה ביום 20.7.2014 על ידי בית המשפט המחוזי. במסגרת ההחלטה שב ונדרש בית המשפט לשאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המבקש וקבע כי "הראיות מלמדות לכאורה על כך שהעורר ביצע מעשה מגונה כלפי הקטינה, אם כי ברף התחתון של העבירה". בית המשפט ביסס קביעתו זו, בין היתר, על הודעותיו של המבקש במשטרה, בהן הודה כי התנהגותו לא הייתה טובה, כי היה זה "יצר הרע", וכי הסיבה שחפץ שהקטינה תיכנס לביתו היא רצונו לגעת בה. לפיכך נקבע כי מעשי המבקש מלמדים על מסוכנותו כלפי קטינים ואין מקום לאפשר למבקש לנוע בחופשיות מתוך חשש ש"פעם נוספת יגבר עליו היצר הרע".

5. כלפי החלטה זו הגשה הבקשה שלפניי במסגרתה פורש המבקש מגוון טיעונים אשר לשיטתו מצדיקים מתן רשות ערר בעניינו. בין היתר, מעלה המבקש טיעונים כלליים הנוגעים לאמות המידה למתן רשות ערר; עוד טוען המבקש כי מעשיו כלל אינם מקימים עילת מעצר; המבקש אף חולק על קיומה של תשתית ראייתית נגדו, ומכל מקום לטענתו אין בה להקים את יסודות העבירה של מעשה מגונה; לטענת המבקש תוצאת ההגבלות שהוטלו עליו היא קשה ובלתי צודקת, וכי ההחלטות שניתנו בעניינו עולות כדי אכיפה בדרנית.

6. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. על אף טענותיו הרבות של המבקש הרי שהבקשה אינה מגלה עילה להתערבות ב"גלגול שלישי" בהתאם לאמות המידה שהותו בפסיקת בית משפט זה, ואין עימה כל היבט כללי. עניינו של המבקש נבחן לעומקו על ידי הערכאות השונות. עיון בהחלטותיהן מלמד כי בחומר הראיות מצויה תשתית ראייתית לכאורית לביצוע עבירה של מעשה מגונה, גם אם המעשה עצמו מצוי ברף חומרה נמוך. בעניין זה הביא בית המשפט בחשבון את ניסיונותיו החוזרים של המבקש לשדל ולפתות את הקטינה להיכנס לביתו, כמו גם את הודעותיו במשטרה אשר עשויות ללמד כי המעשה המיוחס לו אינו "תמים" או נעדר כוונה מינית, כטענתו עתה. לצד אלו נשקלה הערכת שירות המבחן ביחס למסוכנות הנשקפת מהמבקש יחד עם המלצת שירות המבחן לפיה "יש מקום להמשך השגחה והרחקה מילדים כתנאי לשחרור ממעצר". בנתונים אלו תנאי השחרור שנקבעו למבקש, אשר תכליתם היא איון מסוכנותו, כפי שהיא נלמדת מהמעשים המיוחסים לו, מהאמור על-ידו בהודעתו ומהערכת שירות המבחן, והצורך בהגנה

על קטינים מפניו, אינם מקימים עילה להתערבות בית משפט זה ב"גלגול שלישי". מדובר בהכרעה שכל-כולה מצויה בדל"ת אמות המקרה הקונקרטי שנבחן, שאין עימה כל חידוש הלכתי או השלכה פוטנציאלית על מקרים אחרים. במצב דברים זה אין מקום ליתן רשות ערר.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א באב התשע"ד (7.8.2014).

שׁוֹפֵט
